

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 30.6.2010
SEK(2010) 797 endelig

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUMÉ AF KONSEKVENSANALYSEN

Ledsagedokument til

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. .../...

om oversættelsesordningerne for EU-patentet

{KOM(2010) 350 endelig}
{SEK(2010) 796}

RESUMÉ AF KONSEKVENSANALYSEN

Konsekvensanalysen ledsager forslaget til Rådets forordning om oversættelsesordningerne for EU-patentet.

1. PROBLEMSTILLING

Opfindelser i EU kan beskyttes af nationale patenter, der meddeles af Den Europæiske Patentmyndighed (EPM) eller af de nationale patentmyndigheder. Der findes ikke et fælles patent, der er gyldigt i hele EU. Dette fører til et fragmenteret patentsystem.

Denne fragmentering skyldes de høje omkostninger og komplicerede fremgangsmåder for validering af europæiske patenter i de enkelte medlemsstater, som kan udgøre op til 40 % af de samlede patenteringsomkostninger i Europa. Som et eksempel kan nævnes, at et europæisk patent, der er gyldigt i 13 lande, koster ti gange så meget som et patent i USA eller Japan. Derfor begrænser patenthavere som regel patentbeskyttelsen til nogle få EU-medlemsstater.

De høje valideringsomkostninger skyldes de nationale krav om, at der skal indgives oversættelser på de officielle sprog i de lande, hvor der søges om patent:

- Der skal betales omkostninger til specialiserede patentoversættere. Et patent koster gennemsnitligt 85 EUR pr. oversatte side med en typisk længde på 20 sider.
- Patentagenter opkræver gebyrer for oversættelsesrelaterede tjenesteydelser, såsom formidling mellem patenthaver og de nationale patentmyndigheder, forvaltning og verificering af oversættelser og sikring af overensstemmelse med national lovgivning. Disse gebyrer varierer fra omkring 150 til 600 EUR pr. validering.
- Nogle nationale patentmyndigheder opkræver officielle gebyrer for offentliggørelse af oversættelser, der varierer fra 25 til 400 EUR.

Herunder følger eksempler på typiske valideringsomkostninger for et europæisk patent på 20 sider meddelt i Tyskland:

- ingen omkostninger for Tyskland, Frankrig og Det Forenede Kongerige, da der ikke foreligger krav om validering
- mere end 4 500 EUR for seks medlemsstater
- næsten 12 000 EUR for 13 medlemsstater.

Høje valideringsomkostninger og komplicerede fremgangsmåder medfører, at et europæisk patent i gennemsnit valideres i fem medlemsstater. Det gennemsnitlige antal valideringer er dalet de sidste 15 år, mens antallet af stater, der er kontraherende parter i den europæiske patentkonvention (EPK), er steget fra 17 til 37. Valideringsomkostningerne er meget høje i de tre største EU-medlemsstater. Af alle de patenter, der blev meddelt af EPM i 2003, blev 95 % valideret i Tyskland, 80 % i Frankrig og 75 % i Det Forenede Kongerige. I modsætning hertil blev mindre end 40 % af europæiske patenter valideret i andre medlemsstater.

Et lavt antal valideringer fører til et fragmenteret system for patentbeskyttelse i EU og til, at det indre marked ikke fungerer optimalt. Der bliver rejst "patentrettighedsgrænser" omkring

de enkelte medlemsstater, hvilket forringer de patenterede opfinders handelsværdi og derved hindrer aktiviteter på tværs af grænser og lader forretningsmuligheder forblive uudnyttet. Et EU-patent vil derimod give beskyttelse i hele EU.

Der er allerede foretaget visse ændringer for at mindske oversættelsesomkostninger. London-aftalen trådte i kraft den 1. maj 2008 for 14 kontraherende stater under EPK, som har forpligtet sig til helt eller delvis at give dispensation for oversættelseskrav. I fire medlemsstater (DE, FR, LU, UK) er valideringsomkostningerne fjernet helt. I andre seks medlemsstater (DK, LV, LT, NL, SE, SI) skal der indsendes oversættelser af *patentkravene*. 17 medlemsstater har imidlertid ikke tiltrådt London-aftalen og kræver oversættelse af hele patentet på deres officielle sprog. Skønt London-aftalen har reduceret omkostningerne, kan de forskellige valideringsfremgangsmåder være med til at øge patenthavernes selektive praksis. Dette er til hinder for et velfungerende indre marked:

- Lokalisering af patentbeskyttelse i nogle enkelte medlemsstater medfører en risiko for, at teknologioverførsel og investeringer i forskning og udvikling samles. Det er sandsynligt, at en lav patenteringsaktivitet i andre medlemsstater får en væsentlig indvirkning på forsknings- og udviklingsaktiviteter og innovation, hvilket især vil påvirke små og mellemstore virksomheder. Dette vil forstærke de strukturelle forskelle inden for EU og i sidste ende påvirke den generelle konkurrenceevne.
- Hvad angår patenthåndhævelse, kan rettighedsindehaveren, når varer indføres i EU gennem en medlemsstat, hvor der ikke er nogen patentbeskyttelse, ikke regne med, at varer, der mistænkes for at krænke patentet, tilbagekaldes på grundlag af EU's toldkodeks. Disse varer kan derefter frit bevæge sig på det indre marked.

2. NÆRHEDSPRINCIPPET

Indførslen af europæiske intellektuelle ejendomsrettigheder, der skal sikre en ensartet beskyttelse i EU, og dertilhørende sprogordninger er fastsat i artikel 118 i TEUF. Det er kun EU, der er berettiget til at indføre et ensartet EU-patent og den dertilhørende oversættelsesordning.

3. MÅL

Den 3. marts 2010 vedtog Kommissionen Europa 2020-strategien, der indfører tre gensidigt forstærkende prioriteter: intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Den første af disse kræver en styrkelse af viden og innovation som ledende drivkræfter for fremtidig vækst. Med henblik herpå er det en vigtig faktor at forbedre rammebetingelserne for virksomheder, så de kan innovere, og herunder udvikle et fælles EU-patent og en særlig patentdomstol. Ved at indføre en ensartet beskyttelse af patentrettigheder på det indre marked vil EU-patentet forbedre vilkårene for investeringer i forskning og udvikling, især i regioner hvor innovationsaktiviteterne ligger under gennemsnittet. Dette burde gøre det lettere at nå Europa 2020-målet om, at 3 % af BNP skal investeres i forskning og udvikling.

Høringer af interesserede parter, især den brede høring om den fremtidige patentpolitik i Europa fra 2006, har vist, at indførslen af et EU-patent bør skabe merværdi på linje med nationale og europæiske patentsystemer. Patentbeskyttelse bør være mere tilgængeligt for alle

europæiske virksomheder, også små og mellemstore virksomheder. Oversættelsesordninger bør derfor være:

- i) omkostningseffektive (og dermed konkurrencedygtige med patentsystemer i andre større verdensøkonomier)
- ii) forenkede (de skal balancere omkostninger med innovative virksomheders behov for teknologisk information)
- iii) retssikre (så der undgås usikkerhed om, hvorvidt oversættelser har retsvirkning).

4. VALGMULIGHEDER OG KONSEKVENSANALYSE HERAF

4.1. Indledning

Alle de analyserede valgmuligheder er baseret på følgende principper:

1) Centrert indgivelse af oversættelser og elektronisk offentliggørelse. Ved meddelelse af patentet skal enhver påkrævet oversættelse indleveres centralt til EPM, som skal stå for den elektroniske offentliggørelse af EU-patentet og for enhver oversættelse af patentkravene. Dette vil i sig selv medføre en betragtelig reduktion af omkostningerne og en forenkling i forhold til den nuværende situation.

2) Automatiske maskinoversættelser. Automatiske maskinoversættelsesprogrammer til patentdokumenter skal supplere manuelle oversættelser, der indleveres til meddelelse. Dette vil forbedre udbredelsen af teknologisk information til forskere og give EU-patentet en flersproglig karakter. Automatiske maskinoversættelser giver brugere adgang til patentansøgninger, når disse offentliggøres af EPM. Automatiske maskinoversættelser er omkostningsfri og tjener kun til information, eftersom de ikke har nogen retsvirkning.

3) Fuldstændig oversættelse i tilfælde af tvister. Hvis der opstår en tvist vedrørende et EU-patent, skal patenthaveren for egen regning efter anmodning fra en formodet patentkrænker fremlægge en fuldstændig oversættelse til et officielt sprog i den medlemsstat, hvor den påståede krænkelse har fundet sted, eller hvor den formodede patentkrænker har bopæl. Det anslås, at mindre end 1 % af alle patenter bliver genstand for tvister.

4) Godtgørelse af udgifter. En EU-patentansøgning kan indgives på alle sprog. Hvis sproget ikke er et officielt EPM-sprog, skal der inden for en frist fremlægges en oversættelse, for at ansøgningen kan behandles. For ansøgere med bopæl eller hovedsæde i en medlemsstat, hvis officielle sprog ikke er et EPM-sprog, afholdes udgifter til oversættelse af systemet.

I konsekvensanalysen overvejes følgende valgmuligheder:

Status quo – intet forslag om oversættelsesordninger for EU-patentet.

Valgmulighed 1 – EU-patenter behandles, meddeles og offentliggøres på engelsk.

Valgmulighed 2 – EU-patenter behandles, meddeles og offentliggøres på et af EPM's tre arbejdssprog, patentkrav oversættes til de to andre arbejdssprog.

Valgmulighed 3 – EU-patenter behandles, meddeles og offentliggøres på et af EPM's tre arbejdssprog, patentkrav oversættes til fire af de andre mest udbredte EU-sprog.

Valgmulighed 4 – EU-patenter behandles, meddeles og offentliggøres på et af EPM's tre arbejdssprog, patentkrav oversættes til alle officielle EU-sprog.

Analysen af valgmulighederne fokuserer på de vigtigste økonomiske påvirkninger af oversættelsesordningerne for EU-patentet. Dette omfatter brugerne af patentsystemet (samlet og små og mellemstore virksomheder), innovatører generelt, brugere af patentinformation og professionelle oversættelsesrelaterede serviceydelser.

4.2. Status quo

Hvis Kommissionen ikke foreslår en forordning om oversættelsesordninger for EU-patentet, kan dette aldrig træde i kraft. Det vil i strid med Rådets konklusioner af 4. december 2009 og Europa 2020-strategien. Denne mulighed løser ikke problemet med de høje omkostninger, der skyldes kravene om oversættelse og validering i det nuværende europæiske patentsystem. Det vil også fastholde systemets fragmentering og derved hindre det indre marked i at fungere optimalt.

Der vil kunne opnås lavere oversættelsesomkostninger, hvis flere medlemsstater tiltræder London-aftalen. Men selv hvis alle medlemsstater tiltrådte London-aftalen, ville der alligevel være omkostningsfulde sprogordninger for EU-patentet som følge af, at patentkrav stadig vil skulle oversættes i henhold til national lovgivning.

4.3. Valgmulighed 1

Denne mulighed har engelsk som proceduresprog for EU-patentet og kræver ikke yderligere oversættelser. Konsekvenserne vil være positive for et betydeligt antal brugere af det europæiske patentsystem. Indgivere af europæiske patentansøgninger på engelsk vil ikke længere skulle oversætte patentkravene til fransk og tysk på meddelestedspunktet. Valgmulighed 1 vil dog få negative konsekvenser for mange brugere, som på nuværende tidspunkt indgiver patentansøgninger på fransk og tysk. Det er omkring 48 % af alle ansøgninger fra Europa, der indgives til EPM på fransk eller tysk.

Valgmulighed 1 vil ændre EPM's nuværende tre-sprogsordning for EU-patentansøgninger. Al skriftlig og mundtlig kommunikation vedrørende meddelelse og indsigelsesprocedure ved EPM vil være på engelsk. Virksomheder, der på nuværende tidspunkt ansøger om europæiske patenter på fransk eller tysk, vil skulle gennemgå betydelige ændringer for at ansøge om EU-patent. Ved at fjerne den fleksible faktor fra det nuværende system, som mange EU-virksomheder nyder godt af, vil valgmulighed 1 kunne påvirke den europæiske industri, og især små og mellemstore virksomheders, globale konkurrenceevne. Derfor kan det ske, at EU-patentet ikke bringer de forventede fordele med sig, fordi dets anvendelse kan være beskeden blandt europæiske virksomheder, som ikke bruger engelsk ved EPM.

Andre involverede grupper, herunder brugere af patentinformation og leverandører af professionelle oversættelsesrelaterede serviceydelser, kan blive negativt påvirket. Alene oversættere med engelsk som modersmål vil få en fordel, eftersom alle ansøgninger og proceduredokumenter vedrørende EU-patenter vil skulle være på engelsk.

4.4. Valgmulighed 2

Denne mulighed svarer til den nuværende EPK-ordning, hvor proceduren kan finde sted på et af de tre arbejdssprog. Ved meddelelse af EU-patentet vil patenthaveren skulle fremlægge EPM med oversættelse af patentkravene på de to andre arbejdssprog. Oversættelsen af patentkravene vil ikke have nogen retsvirkning.

Konsekvenserne ville være positive for brugere af patentsystemet. Alle krav om oversættelser og validering efter meddelelse vil blive fjernet, hvilket vil medføre en betydelig og reduktion af omkostningerne og mere forenkling. Oversættelsesomkostninger vil være på omkring 680 EUR pr. patent. Dette svarer til mindsteomkostningerne for indgivelse af oversættelser af patentkrav efter meddelelse af et europæisk patent. Ulig valgmulighed 1, vil valgmulighed 2 ikke påvirke den nuværende EPK-sprogordning.

Denne mulighed vil være til fordel for de fleste grupper, herunder alle brugere af patentsystemer såvel som små og mellemstore virksomheder, innovatører generelt og brugere af patentinformation. Det er alene leverandører af oversættelsesrelaterede serviceydelser, som vil blive påvirket negativt som følge af ophævelsen af krav om oversættelse efter meddelelse.

4.5. Valgmulighed 3

Før meddelelse af EU-patentet følger denne valgmulighed den nuværende ordning for europæiske patentansøgninger. Ved meddelelse vil patentkravene skulle oversættes til fire af de andre mest udbredte EU-sprog (f.eks. de to andre EPM-arbejdssprog og to af de andre mest udbredte EU-sprog, dvs. italiensk og spansk).

Valgmulighed 3 vil få positive konsekvenser for brugere af patentsystemet i Europa med betydelig forenkling og reduktion af omkostninger. Direkte oversættelsesomkostninger vil være på omkring 1 360 EUR pr. patent.

Valgmulighed 3 medfører højere omkostninger pr. patent for ansøgere, mens omkostningerne forbliver rimelige for brugere af patentsystemet og innovatører generelt. Det vil være positivt for brugere af patentinformation, når patentkrav er tilgængelige på de mest udbredte EU-sprog. Leverandører af professionelle serviceydelser vil opleve negative konsekvenser, men færre end under valgmulighed 2.

4.6. Valgmulighed 4

Valgmulighed 4 svarer til den fælles politiske linje af 3. marts 2003. EU-patentet behandles, offentliggøres og meddeles på et af EPM's tre arbejdssprog. Ved meddelelse skal patenthaveren fremlægge oversættelse af patentkravene på alle de påkrævede officielle EU-sprog.

Denne mulighed indfører et EU-patent, der har høje oversættelsesomkostninger, og det opvejer derved fordelene af en fælles EU-rettighed. Oversættelse af patentkravene til de andre 20 sprog, som på nuværende tidspunkt kræves af EU-medlemsstater, vil koste omkring 6 800 EUR pr. patent.

Interesserede parter har utvetydigt afvist den fælles politiske linje med utilfredsstillende oversættelsesordninger som grundlag. Patentbrugere, især små og mellemstore virksomheder, har klart og tydeligt tilkendegivet, at denne mulighed for et EU-patent vil være for dyr. De vil skulle indgive og håndtere adskillige oversættelser inden for en begrænset tidsperiode.

Desuden vil beslutninger, der påvirker EU-patentets fælleskarakter, skulle tages, f.eks. mens en oversættelse på et sprog endnu ikke er indgivet.

Til trods for disse vanskeligheder vil patentinformation være mere tilgængelig på mange europæiske sprog, hvis oversættelserne meget tidligt lå til rådighed. Leverandører af oversættelsesrelaterede tjenesteydelser vil også nyde godt heraf, forudsat at sådan et dyrt EU-patent benyttes. Det kan ske, at der ikke er tilstrækkeligt med specialiserede patentoversættere inden for visse sprog.

5. SAMMENLIGNING AF ALTERNATIVERNE

Skønt valgmulighed 1 virker som en forenklet og omkostningseffektiv løsning, vil den betydeligt forandre det nuværende EPM-system, som er fleksibelt i kraft af proceduresprogene. En ændring til engelsk alene kunne medføre, at størstedelen af europæiske ansøgere (som bruger fransk eller tysk) vil være tilbageholdende med at ansøge om et EU-patent.

Valgmulighed 2 vil derfor være mere egnet, eftersom den beholder EPM's succesfulde sprogordning inden meddelelse. Denne mulighed er også omkostningseffektiv, forenklet og giver retssikkerhed.

Fem-sprogsordningen i valgmulighed 3 vil ligeledes være forenklet og give retssikkerhed som valgmulighed 2, men meget mindre omkostningseffektiv pga. højere omkostninger forbundet med direkte oversættelse.

Ved at kræve oversættelse af patentkrav til alle officielle EU-sprog vil valgmulighed 4 medføre betydelige økonomiske omkostninger og risici for brugere af systemet. Den ville ikke være omkostningseffektiv, forenklet eller give retssikkerhed.

6. OVERVÅGNING OG EVALUERING

EU-patentets formål er at forbedre vilkårene for innovation i Europa. Innovationsaktivitet overvåges af INNO-Metrics, som omfatter den europæiske resultattavle for innovation (EIS) og Eurobarometer. Europa 2020-strategien forpligter også til udviklingen af en ny indikator for overvågning af innovation.

EU-patentet bør sameksistere med europæiske og nationale patentsystemer. Patenteringsniveauer, som offentliggøres af patentmyndigheder, bør derfor overvåges for at sikre, at disse muligheder svare til innovatørers behov, herunder oversættelsesordninger.